

Posudek k diplomové práci

Ondřej Havlíček: Aktuální otázky konkurenceschopnosti tuzemské úpravy společností s ručením omezeným po přistoupení ČR k EU

Rozsah diplomové práce Ondřeje Havlíčka přesahuje minimálně požadovaný standard, její obsah a forma jsou však pro mne velkým zklamáním.

Autor zvolil poutavé a vysoce aktuální téma, k němuž se v tuzemsku, ale hlavně v zahraničí, váže řada odborných pramenů. Je zřejmé, že k mnohým z těchto pramenů měl diplomant přístup (viz bohatý seznam použité literatury). Možná právě to se ale práci stalo osudným. Ve změti údajů a informací se ztrácí to podstatné, čemu měl diplomant věnovat pozornost, a to otázka, jak si v soutěži právních řádů, o níž tak obsáhle informuje, stojí tuzemský obchodní zákoník a ustanovení o společnosti s ručením omezeným.

Jsem přesvědčen, že práci by bylo prospělo, kdyby se autor méně rozptyloval kontextem, na němž se soutěž odehrává, a místo toho se více zaměřil na zadané téma a skutečně se zamyslel nad tím, kde jsou slabiny a kde případně silná místa tuzemské úpravy. Takto v práci jen samoučelně vrší fakta – o judikatuře Evropského soudního dvora k usazovací svobodě, o právu společností v Delaware, o nové anglické úpravě společností, o návrhu německé reformy úpravy společnosti s ručením omezeným, aby nakonec (trochu nuceně) stručně zmínil i tuzemskou společnost s ručením omezeným. Jednotlivé pasáže se ovšem nijak neprolínají. Práci jako by tvořilo několik statí, které nic nepojí, vyjma nadpisu. Takto ovšem v odborném díle postupovat nelze.

Z obsahového hlediska je třeba práci vytknout absolutní zmatek v používaných zkratkách – Ltd., LLC, PLC atd. Autor mnohdy tato označení používá *promiscue* i pro tytéž formy z jednoho státu, často navíc nevhodně. PLC např. je v anglickém právu zpravidla vyhrazena ekvivalentu tuzemské akciové společnosti. Uzavřená (private) společnost s ručením omezeným se obvykle označuje jako Ltd., což ostatně autor v díle potvrzuje, hovoří-li o povinném firemním dodatku tohoto znění a uvedenou zkratku sám zavádí, leč v dalším textu nerespektuje.

Řada údajů v práci je nepřesná a dokonce si odporuje. Tak např. na jednom místě práce diplomant uvádí, že reforma německého práva společností má snížit minimální částku základního kapitálu na 5 tis. euro (str. 17), jinde zmiňuje 10 tis. euro (str. 40). Nepřesné jsou i některé autorovy odborné závěry. Svědčí buď o nepochopení problematiky, nebo neznalosti. Tak např. uvádí-li na str. 11, že sekundární usazovací svoboda se realizuje buď prostřednictvím pobočky (Centros), nebo přímo (Inspire Art), anebo zmiňuje-li na str. 41, že judikatura Evropského soudního dvora umožnila přemístění sídla do zahraničí.

V řadě údajů jsou chyby a překlepy, které způsobují věcné nesmysly, resp. dále snižují vypovídací schopnost díla. Tak např. „Sociedad Limiteada Nueva Emresa“ (str. 18), „Sevic Systéme AG“ (str. 19), „kauční řízení“ (str. 27) či údaj o tom, že nový anglický zákon o společnostech obsahuje přes „1300??“. Jazyková úroveň práce je ostatně dramaticky špatná též pro četné chyby pravopisné. Diplomant jako by si neosvojil základní gramatická pravidla o shodě podmětu s přísudkem. Mizerné je též psaní interpunkce. Ve slovech často chybějí písmena či se vyskytují další chyby.

Ze všech uvedených důvodů dílo celkově hodnotím s velkými rozpaky. Vzhledem k očekáváním, která jsem do diplomanta vkládal, a k jeho odbornému potenciálu, o němž jsem nadále přesvědčen, se domnívám, že dílo je výsledkem nedbalé práce. Ve světle tohoto přesvědčení si kladu otázku, zda by práce diplomantovi neměla být vrácena k přepracování.

V Praze dne 14. ledna 2008

JUDr. Petr Čech, LL.M.